

MATEŘSKÁ ŠKOLA POHÁDKA BORAČ

KRONIKA 2014/2015

ŠKOLNÍ ROK 2014/2015

Tento školní rok navštěvovalo naši mateřskou školu celkem 23 dětí, z toho 9 chlapců a 14 dívek. 14 dětí mělo trvalé bydliště v Borači a ostatní děti byly z obcí : Tišnov, Unín, Nedvědice, Lomnička, Jilmoví, Heroltice, Černvír.

Ředitelkou naší mateřské školy byla i v tomto školním roce paní Bc. Soňa Šikolová z Nedvědice, práci učitelky vykonávala paní Bc. Pavla Čechová také z Nedvědice. V lednu se pedagogické pracovnice rozrostly o asistentku pedagoga. Paní Alenu Opltovou vystřídala od března paní Hana Blahová. Práci paní školnice a kuchařky v jedné osobě zastávala paní Jaroslava Kalčíková z Bystřice nad Pernštejnem.

Vzdělávání dětí v mateřské škole probíhalo podle školního vzdělávacího programu s názvem Z POHÁDKY DO POHÁDKY.

V naší škole se snažíme o to, aby děti prožily šťastné a spokojené dětství. Děti si hrají, zpívají, tancují, cvičí, vyrábí, povídají si, učí se novým znalostem a dovednostem a rozvíjí celou svou osobnost. Vzdelávání probíhá nejen v účelně zařízených prostorách mateřské školy, ve třídách, na zahradě, která se v letošním školním roce rozrostla o novou průlezkou a houpadlo, ale také v krásné okolní přírodě.

V září se starší děti již těšily na své kamarády, které celé prázdniny neviděly. Ve školce je uvítal kašpárek, který hlavně nejmladším dětem usnadnil jejich první samostatné kroky ve světě svých vrstevníků pro ně úplně novém. Dvouleté děti byly v letošním školním roce čtyři. Kašpárkovy rolničky provázely aktivity našich dětí po celý rok.

Zvládnout se umýt, dojít si samostatně na záchod, rozvíjet hru s kamarády, vydržet se soustředit a pracovat, mluvit i poslouchat druhé byl úkol na celý školní rok.

Hned v prvních zářijových týdnech si děti zahrály na zručné tatínky a vyzkoušely si řezání pilkou a upínání dřívěk do svěráku. Navázali jsme tak na projekt Technické školky, který probíhá v naší školce již od loňského školního roku. Práce se dřevem provázela naše aktivity během celého roku. Děti si například vyvrtaly otvory na kolečka pro svá autíčka a vláčky, nařezaly dřevěná „krmítka“ pro ptáčky, nazdobily dřevěné draky, dřevěné špalíčky použily na výrobu podzimního lesa plného hub, nařezané dílky pomalovaly, slepily. Asi nejsložitější byla pro ně výroba loďky s plachtami. Broušení a tvarování je ale velmi bavilo.

Během prvních dní se děti také seznamovaly s pravidly naší školky. Nechat mluvit druhé, uklízet si své hračky, domlouvat se s kamarády, chovat se

bezpečně a ohleduplně nebyl zrovna jednoduchý úkol. Pravidla platila i při pobytu venku: jdeme s kamarádem za ruku či pravidlo musíme se vidět. Pravidla jsme společně nejen vytvářely, dodržovaly, ale také hodnotily.

Aktivity ve školce jsme zvládaly ruku v ruce se změnami nastupujícího podzimu. Dozrávající barevné ovoce a zelenina a s ním spojené práce na zahradě a v sadě jsme využily v řadě her, písniček a říkanek, při vyrábění, počítání i poznávání barev a tvarů. Pohádku O řepě jsme si zahrály a také jsme si ji namalovaly. Společné dílko všech dětí zdobilo naši školku celý rok. Zajímavosti o přírodě, volně žijících zvířatech a také chystání lesa na zimní období nám pomáhal objevovat ježek nebo zajíček. Písničky o nich jsme nejen zpívaly, ale i hrály na dřevěné nástroje i na vlastní tělo. Pohádkou Poslední vlaštovička jsme se loučily s odlétajícími ptáky. Napravily jsme medvěda, který zvířátkům chtěl zničit jejich domeček. Barevné listy a plody jsme využily při výtvarném tvoření, vznikaly postavičky z ovoce a zeleniny, listy jsme navlékaly, obtiskávaly i malovaly.

V říjnu jsme pozvaly děti z doubravnické školky na pohádku O kohoutkovi a slepičce. Ani méně známé prostředí kulturního domu v Borači dětem nezabránilo, aby si známou pohádku naplno užily.

Konec měsíce října byl ve znamení duchů a

strašidel. Děti se ale vůbec nebály, protože v písničce poznaly, že i strašidla mohou být popletená a mohou dělat chyby.

Listopad jsme tento rok spojily s bezpečností. Kluk z počítače i návštěva policistů pomáhaly dětem stát se obezřetnými účastníky silničního provozu.

Ještě jsme si ani nestačily naplno užít zážitky z besedy s policisty a už tu byla druhá návštěva. A také s touto návštěvou se dětem velmi dobře spolupracovalo. Děti s velkým nadšením pomáhaly vysadit zahradníkům okrasné stromy a keře do naší školní zahrady. Kopaly, hrabaly, nabíraly a sypaly ke stromkům kůru. Na jaře následujícího roku jsme mohly vidět, jak se stromky zelenají a krásně kvetou. To byla asi největší odměna za jejich pilnou práci. Už se všichni těšíme, až stromy a keře povyrostou a my budeme sbírat kaštany, lískové oříšky nebo tvořit z malých žlutých a červených jablíček.

Poslední měsíc v roce jsme zpívaly, cvičily a předváděly, abychom udělaly radost všem rodičům, prarodičům i dalším obyvatelům Borače. Nejdříve k nim již podle tradice zamířili neposední a nezbední čertíci se svým hlučným průvodem a v posledním předvánočním týdnu jsme všechny rodiče a přátele školy pozvaly do naší školky na Společné těšení se na Vánoce. Sníh a vánoční čas jsme se pokusily přivolat alespoň sněhovou peřinou z bílé lehoučké látky.

Ani na konci roku 2014 jsme nezapomněly na lesní zvířátka a do malého krmelečku nad školkou jsme jim nadělily jablíčka, mrkvičku a lesní plody, které jsme na podzim posbíraly.

Od ledna se školka rozrostla hned o dvě nové osoby. Vojtíškovi v jeho adaptaci na novou školku začala pomáhat paní asistentka. Náš školní vzdělávací plán byl rozšířen o přílohu o vzdělávání dětí se speciálními vzdělávacími potřebami.

Zima konečně přinesla sníh a děti si mohly dostatečně užít jízdu na lopatách, stavění sněhuláků, vyšlapávání cestiček, pozorování stop zvěře nebo házení sněhovými koulemi do dálky nebo na cíl.

Děti si s velkou chutí zahrály pohádku O dvanácti měsíčkách. Prostřednictvím pohádky i skutečných změn v přírodě poznávaly, jak počasí může být proměnlivé.

Zimní čas nám přijel do školky ukrátit kouzelník. Děti mu pomáhaly čarovat za pomoci hůlky nebo šátku. Duo Waldini sklidilo největší potlesk za vyčarování živého králíčka, kterého si děti po představení mohly i pohladit.

A zima utíkala dál. Kdo jiný mohl dětem poradit lépe jak se starat o zvířátka než Rumcajs. Cipísek zase pomáhal dětem poznávat svět dětí. Alenka a její čítanka odhalila prospěšnost sportování, přiměřeného oblékání dle počasí a předcházení nemocem a úrazům.

Před jarními prázdninami na nás ještě čekal maškarní karneval. Také tato tradiční aktivita je u dětí velmi oblíbená. S nadšením a chutí plní nejrůznější připravené úkoly : překonávají překážkovou dráhu, skládají obrázky, ochutnávají tajemné dobroty, zkouší hrát na jednoduché nástroje, vyrábí, hádají. A samozřejmě také nesmí chybět tanec a přehlídka masek. Karnevalem jsme se již definitivně rozloučily se zimou.

V březnu vnímaly děti změny ve svém okolí všemi smysly. Zpěv ptáčků, barvy prvních jarních kytic, kouzelná čarování sluníčka.

Jak se starat o zvířátka jsme se v naší školce mohly přiučit již mnohokrát při návštěvách domácích chovů zvířat. Nejrůznější domácí zvířata nám ukazovali rodiče, prarodiče i další obyvatelé obce. Tentokráte jsme se za zvířátka vypravily až do Brna. A nejenom za nimi. Také za loupežníky. V divadle Radost jsme zhlédly představení Zvířátka a loupežníci. Děti byly zaujaty moderní podobou této pohádky i krásným prostředím divadla.

A pak se přiblížil čas Velikonoc spojený s malováním vajíček, pletením pomlázek z vlastnoručně nasbíraných proutků a koledováním. Veselými koledami určitě děti potěšily jak malé, tak i velké posluchače. Povídaly jsme si, hrály si, třídily, přiřazovaly jsme s Ferdou Mravencem. S Křemílkem a Vochomůrkou jsme

objevovaly důležitost vody pro náš život. Porovnávaly jsme velikosti a vzdálenosti, řešily labyrinty a hledaly cesty bludišti.

Přírodě jsme dokázaly pomoc i vlastními silami. Vydaly jsme se do lesů s velkými pytli a hledaly a sbíraly jsme všechno, co do lesa nepatří.

K nejkrásnějším zážitkům letošního školního roku patřily dvě návštěvy Brna uskutečněné v rámci projektu Technické školky. První výlet se uskutečnil do Vida parku. Děti si samy mohly vyzkoušet, jak fungují různé technické přístroje, jak podle plánu postavit město, jak zvážit zboží, jak ovládat jízdu závodních aut, jak nafouknout létající balón a spoustu jiných dobrodružství. Odměnou za jejich pozornost bylo skákání do balónků nebo jízda v autíčkách.

Druhý zajímavý výlet nás zavedl do továrny Zetor, kde nás přivítala nejen průvodkyně, od které jsme se dověděly spoustu zajímavostí, ale hlavně celá řada obrovských strojů. Starší i ty nejmodernější traktory zaujaly nejen kluky, ale i děvčata. S nadšením překonávali vysoké schody, jen aby si na vlastní kůži mohli vyzkoušet, jaké to je řídit tak obrovský stroj.

Po krásných, ale náročných výletech nás čekala trocha odpočinku v našem domácím prostředí. V dubnu jsme společnými silami ustrojily paní Zimu, se kterou jsme se pak rozloučily na břehu řeky Svatky. Svátek čarodějnic jsme oslavily opékáním vuřtíků a pálením

vyrobených papírových čarodějnic.

V květnu jsme se naučily písničky a básničky pro maminku. Povídaly jsme si o svých nejbližších, o povoláních, učily jsme se být kamarády a pomáhat si. Starší děti se snažily pomáhat mladším, chlapci chránili děvčata.

Připravily jsme výrobek na výtvarnou soutěž do Železáren Štěpánov. Trhaly, mačkaly, lepily a sestavovaly jsme. Náš společný výrobek tvořily části vyrobené z papíru, ale také výrobky ze dřeva. Každé z dětí přispělo svou prací. Děti byly za své snažení odměněny. Každé z nich si odneslo tašku drobností, které mu mohou pomoci stát se dobrým malířem. Také sladkosti udělaly dětem velkou radost.

V květnu jsme se stačily ještě společně vyfotografovat, a uchovat si tak část svých vzpomínek. Konec měsíce nám zpříjemnila pohádka Zlatovláška, se kterou jsme objevovaly taje živé i neživé přírody. Zjistily jsme, že najít v naší obci nádrazí, hřiště nebo domy našich kamarádů je pro nás hračka. Byly jsme pyšné na naše schopnosti a dovednosti i na to, že máme ve školce spoustu kamarádů.

Ani poslední měsíc školního roku jsme nezahálely. Právě naše schopnosti ověřil Den dětí. Prožily jsme jej společně s devátáky z Nedvědice a jejich panem učitelem Petrem Punčochářem. Připravili si pro nás

úkoly, pro někoho snadné pro jiného obtížnější. Ale všechny děti je zvládly na jedničku, za splněnou disciplínu získaly děti razítko. Všechny se snažily. Prolézaly pavoučí sítí upletenou z lan, skládaly pohádkové puzzle, házely šiškou do proutěného koše, prolézali strašidelným tunelem, trefovaly se do plechovky, přenášely míček na lžičce, přiřazovaly k sobě stejné obrázky. Nechybělo ani hledání pokladu - pytle plného sladkých dobrot. A protože bylo velmi teplé počasí, dostaly děti možnost se zchladit studenou zmrzlinou. Dětský den si opravdu užily.

Svou fyzickou kondici naše děti mohly předvést na Sportovních hrách mateřských škol mikroregionu Porta. V letošním roce soutěžila dvě družstva - mladší a starší děti. Obě družstva obsadila ve svých kategoriích třetí místa. Sportovní dopoledne plné skákání, házení a běhání doplňovalo tancování na hudbu a hry s herci divadélka Netratrdlo. Děti závodily jako o život a ani jim nevadilo velmi teplé počasí.

Se štěňátky jsme se mohly potěšit u Filípka, u Vojtáška to zase byli králíčky, včelky, husy nebo celá rodinka prasátek.

Se školním rokem jsme se v letošním roce rozloučily výletem do Tišnova. S pohádkou jsme se v tišovském kulturním domě proletěly až do vesmíru. A také jsme navštívily rodiče - maminky, které v Tišnově pracují. Prohlédly jsme si lékárnou a kadeřnictví. Své

zážitky jsme namalovaly křídou na kamenitou cestu před kadeřnictvím. Do školky nás plné zážitků a také trochu unavené dovezl vláček.

Poslední školní den proběhlo ve školce velké loučení. Školačkou se v příštím roce stane Tereзка, ale protože ve školce zůstává ještě její mladší bratříček, uvidíme se s Terezkou určitě ještě i v příštím školním roce. Se školkou se loučil také tříletý Mareček, který bude po prázdninách navštěvovat školku v Nedvědici. Do třetice nás čekalo ještě jedno velké rozloučení. Na zasloužený odpočinek odchází naše paní školnice a kuchařka paní Kalčíková. Čtyři roky s ní utekly jako voda a její nezapomenutelný „otisk“ zůstane v našich vzpomínkách. Za její práci jí patří velké poděkování.

Poděkování patří také všem rodičům, prarodičům a dalším příznivcům naší školky, kteří nám po celý rok ukazovali chovy domácích zvířat, nosili nejrůznější zdravé dobroty, sbírali víčka od lahví pro Michalku i starý papír. Ten se v letošním roce odvážel dvakrát a byly za něj pořízeny dárky pro děti.

V tomto školním roce jsme s dětmi přečetly 33 knížek.

K zápisu dětí do mateřské školy na příští školní rok přišlo se svými rodiči celkem 5 dětí. Ve 4 případech bylo žádostem vyhověno.

Těšíme se na všechny děti, které za námi opět po prázdninách přijdou. Přejeme jim i jejich rodičům klidné a bezstarostné prázdniny, hodně sluníčka a chuti se v novém školním roce znovu pustit do společné práce. Doufáme, že se nám zaměstnankyním školky podaří dětem připravit řadu zážitků, na které budou rády vzpomínat.

V Borači dne 14. 7. 2015

Čechová Pavla, učitelka MŠ

První dny ve školce

Technické školky

Podzim v MŠ

Sběr papíru

Návštěva policie

Sázení stromů

Čerti

Vánoce

Hrajeme si na zvířátka

Přijel k nám kouzelník

Zima v MŠ

Karneval

Jaro v MŠ

S paní Zimou

Trénujeme

Čistíme les

Zetor Brno

Den dětí

Léto v MŠ

Horní řada: paní asistentka Blahová Hana, paní
školnice Kalčíková Jaroslava, Kadla Matěj, Bukalová
Natálie, Dundáčková Ludmila, Rozbořil Mikuláš,
Makovská Terezie, Suchomel Ondřej, paní učitelka
Čechová Pavla, paní ředitelka Šíkolová Soňa
Uprostřed: Harásková Agáta, Juříčková Nikola,
Sodomka Vojtěch, Huták Milan, Bendová Nela,
Skřičková Magdalena, Odehnalová Sofie, Bednář Filip
Spodní řada: Pánek Lukáš, Suchomelová Sofie,
Sedlářová Karin, Makovský Tomáš, Kadlová Kateřina,
Kincová Adriana, Skřičková Emma, Válka Marek